

[Indenrigsministeren.]

og at $\frac{5}{6}$ af denne Nedsættelse skal tilskydes af Staten, vil medføre uhyre store, forøgede personlige Skatter.

Den Politik kan ikke holde, at man vifter Befolkningen om Næsen med de Skattelettelser, man ønsker at gennemføre for denne Gruppe af Befolkningen, men samtidig søger at indbilde Befolkningen, at der ikke er andre, der skal betale dem. Det ærede Medlem har gennem det Forslag, han her har forelagt, som indirekte Virkninger af dette Forslag, stillet Forslag maaske om de største personlige Skatter, der overhovedet er stillet Forslag om her i Rigsdagen i indeværende Samling.

Det Forslag, der her er stillet af Partiet Venstre, giver i øvrigt Lejlighed til at illustrere, hvad denne Agitation med Hensyn til Amtsskatterne, som føres i visse Kredse, i Virkeligheden indeholder. Der tales ofte om det Spørgsmaal ude paa Vælgermøderne paa en Maade, som om det er noget aldeles afgørende for Landbrugets hele Stilling. Jeg maa sige, at jeg har det Indtryk, at man taler saadan fra konservativ Side og fra visse Venstrekredse — ikke alle taler saadan — for at aflede Opmærksomheden fra de Ting, der virkelig betyder noget som Kriseforanstaltning.

Jeg tager da nogle Eksempler paa Landbrugsejendomme i Ringkøbing Amt, som findes anført i Bilag 4 til den afgivne Betænkning. Jeg nævner den første Ejendom, der er anført, en Ejendom med 16 400 Kr. Ejendomsskyld. Den vilde efter det her foreliggende Forslag fra Venstre faa en Skattelettelse i Aar paa ca. 35 Kr.; men det af Regeringen forelagte Forslag om Konvertering og Rentelettelse vil give den samme Ejendom en samlet Lettelse af sin Rentebyrde dels gennem Konvertering, dels gennem Rentelettelse efter Afsnit II paa over 250 Kr. Den næste Ejendom med 14 500 Kr. Ejendomsskyld vilde faa en Ejendomsskattenedsættelse paa 34 Kr., men en Lettelse i Rentebyrde efter Regeringsforslaget paa ca. 225 Kr. Den tredje Ejendom paa 10 200 Kr. Ejendomsskyld vilde faa en Skattelettelse paa 16 Kr., men en Nedsættelse i Rentebyrde paa ca. 175 Kr. En Ejendom, der er nævnt paa 32 000 Kr. Ejendomsskyld, vilde faa en Lettelse i Skat paa 85 Kr., men en Nedsættelse i sin Rentebyrde paa 675 Kr. For at tage en større Ejendom, der er anført fra Skanderborg Amt, en Ejendom med en Ejendomsskyldværdi af 133 600 Kr., vil den faa en Lettelse i Skatten paa ca. 250 Kr., men en Lettelse i Rentebyrden paa 1 585 Kr.

Man forstaaer, at der skal tales højt om Amtsskatterne, naar det skal give fornøden Baggrund for at kunne slaa Regeringens Renteforslag ned.

Jeg skal her ikke komme ind paa, hvad mit Partis ærede Ordfører nævnte i Gaar, en Sammenligning mellem Rentevorslaget og den af Venstre foreslaaede Smørordning; men jeg har nu den Tro, at man ogsaa ovre i Ringkøbing Amt vil kunne forstaa Tallene. De Tal, jeg her har nævnt, er i det hele taget Udtryk for noget ganske bestemt, nemlig for dette, at den foreslaaede Form for Rentelettelse giver den mest virkningsfulde Støtte, som nogen Ordning kan give Landbruget, fordi den i nogen Maade koncentrerer Hjælpen, hvor den er mest tiltrængt.

Jeg ved nok, at det er ved at blive Mode i visse Venstrekredse at tale noget haanligt om de overforgældede Landmænd, som man fejlagtigt siger, Regeringsforslaget alene vil hjælpe. Men jeg beder om, at man ogsaa i Venstrepartiet dog ikke glemmer, at blandt de stærkt forgældede Landmænd findes hele den unge Slægt af Landmænd, som er kommet ind i deres Bedrifter i Højkonjunkturernes Tid siden 1916, og som har maattet overtage Ejendommene til Priser, der ligger langt over, hvad der i Dag er Mulighed for at forrente. 15 Aar-gange mindst af disse unge Landmænd findes der i Dag. Jeg blues ikke ved at være med til at fremsætte et Gældsforlag, der i særlig Grad tager Hensyn til den Tragedie, der faktisk har ramt disse unge, den Tragedie, som i Virkeligheden er den største, vi i disse Aar har mødt inden for dansk Landbrug, fordi disse unge uden egen Skyld i deres Ungdom stilles over for en erhvervsmæssig Opgave, som truer med at slaa deres Haab og Fortrøstning til Fremtiden ned.

Netop fordi det er saadan, vil jeg gerne slutte med at bede Venstrepartiet for Sagens Skyld endnu en Gang overveje denne Sag, forinden man ved at sætte Landstingets Nej mod Folketingets Ja sætter Sagen paa Spidsen. Det konservative Folkeparti understreger i sin Politik i disse Dage i stadig stigende Grad, at dette Parti anser det for en patriotisk Handling i disse Tider at gøre, hvad det formaar, for at gøre det parlamentariske System uanvendeligt, idet man bebuder en ren Nej-Politik over for Landets lovlige Regering. Jeg maa sige: Jeg tvivler om, at Hovedparten af de ansvarsbevidste konservative Vælgere tror paa, at en saadan Politik kan være Udtryk for en sand Patriotisme i en overpen og uheldsvanger